

KLAGANDE

1. A, 1974
2. B, 198x
3. C, 198x
4. D, 200x
5. E, 2004
6. F, 200x
7. G, 200x
8. H, 200x
9. I, 200x
10. J, 201x
11. K, 201x

Ombud och offentligt biträde för 1-11: Advokat Johanna Wennberg

MOTPART

Migrationsverket

ÖVERKLAGADE BESLUT

Migrationsverkets två beslut 2018-03-15, dnr 50-576086 (bilaga 1),
50-576235, 50-576097, 50-576267, 50-517564, 50-576107, 50-576118,
50-576285, 50-576122, 50-576129 och 50-576133

SAKEN

Uppehållstillstånd m.m.

MIGRATIONSDOMSTOLENS AVGÖRANDE

Migrationsdomstolen upphäver Migrationsverkets beslut i fråga om
utvisning och beviljar samtliga klagande flyktingstatusförklaring, permanent
uppehållstillstånd samt resedokument.

Migrationsdomstolen beslutar att ersättning ska betalas till Johanna
Wennberg för arbete med båda målen med 70 781 kr, varav 49 163 kr avser
arbete, 2 610 kr tidsspillan, 4 852 kr utlägg och 14 156 kr mervärdesskatt.

Migrationsdomstolen beviljar de klagande i mål UM 3880-18 ersättning med 2 249 kr och de klagande i UM 3924-18 ersättning med 2 699 kr för sin inställelse vid de muntliga förhandlingarna. I beloppen ingår 900 kr (UM 3880-18) respektive 1 350 kr (UM 3924-18) för resa och 1 349 kr i var och ett av målen för uppehälle.

BAKGRUND OCH YRKANDEN M.M.

Migrationsverket beslutade att avslå A, B, C, D, E, F, G, H, I, J och Ks (familjernas) ansökningar om uppehållstillstånd m.m. och att utvisa dem till Afghanistan.

Familjerna yrkar i första hand att migrationsdomstolen återförvisar ärendet till Migrationsverket för prövning av deras nya asylskäl och i andra hand att migrationsdomstolen beviljar dem uppehålls- och arbetstillstånd och statusförklaring såsom flyktingar eller alternativt skyddsbehövande samt resedokument. De anför i huvudsak följande. Det finns förklaringar till de brister som Migrationsverket har beaktat i de överklagade besluten. De har inga släktingar kvar i Afghanistan. De har konverterat till kristendomen, vilket inte tidigare har prövats av Migrationsverket, varför målen bör återförvisas. De inledde sin kontakt med kyrkan redan i oktober 2017 och sedan dess har flera av dem döpts och de har nu regelbundna kontakter samt återkommande aktiviteter med sin församling, vars medlemmar de även umgås med i övrigt. I deras kristna uppfattning är det viktigt för dem att missionera och även missionera för personer i Afghanistan. De kan därmed inte återvända dit eftersom de omöjligen kan leva som kristna där.

Migrationsverket anser att överklagandet ska avslås och anför i huvudsak följande. Med ändring i förhållande till det överklagade beslutet i mål

UM 3924-18 anser Migrationsverket att A inte har gjort sin identitet sannolik. Det har inte lämnats någon godtagbar förklaring till varför familjemedlemmarna inte tidigare har åberopat att de har konverterat till kristendomen. Det framstår vidare som märkligt att de klagande, som uppgett att de är analfabeter, också har uppgett att de har läst bibeln. Vad de har berättat om sina konversioner framstår vidare som vagt, allmänt hållet och ej reflekterande. De har därför inte gjort sannolikt att de har döpt sig eller konverterat till kristendomen av en genuin religiös uppfattning och därmed inte heller att de kommer att leva som kristna vid ett återvändande på ett sådant sätt att de riskerar förföljelse. För det fall att de klagande anses ha gjort sannolikt att de har konverterat av en genuin religiös uppfattning och att de avser att leva som konvertiter vid ett återvändande är de dock skyddsbehövande.

Migrationsdomstolen har hållit muntlig förhandling i målen.

SKÄLEN FÖR MIGRATIONSDOMSTOLENS AVGÖRANDE

Inledning

Tillämpliga bestämmelser framgår av det överklagade beslutet i As m.fl. ärende, bilaga 1.

Migrationsverket har i det överklagade beslutet bedömt att A har gjort sin identitet sannolik och att övriga familjemedlemmar inte har gjort sina identiteter sannolika. Även med beaktande av vad som nu har anförts ser inte migrationsdomstolen skäl att göra någon annan bedömning i dessa delar än den som Migrationsverket tidigare har gjort. Det är inte mellan parterna ifrågasatt att familjernas skyddsskäl ska prövas gentemot förhållandena i provinsen Baghlan, Afghanistan.

Skyddsskäl

På grund av händelser i hemlandet

Familjerna har anfört att de är skyddsbehövande med anledning av en hotbild från As kusiner, som har samarbetat med talibanerna. Familjerna hade sedan tidigare utsatts för påtryckningar från kusinerna med anledning av en markkonflikt, vilket föranledde att familjerna lämnade Afghanistan och vistades i Iran i 5 år. De har emellertid inte upplevt hotet som farligare än att de därefter har återvänt till Afghanistan, varpå de på nytt utsatts för påtryckningar och hot, som har varat i 7–8 månaders tid. Såvitt framgår av familjernas uppgifter har de inte utsatts för något annat än hot, och detta även när de senare, i strid med kusinernas krav, skickat ut E från Afghanistan. Vid dessa förhållanden, och då det saknas konkreta omständigheter som talar för att en eventuell hotbild fortsatt är aktuell, bedömer migrationsdomstolen att vad familjerna har berättat om hotbilden från kusinerna inte är tillräckligt konkret eller akut för att ligga till grund för internationellt skydd. De är därmed inte skyddsbehövande på grund av det.

På grund av religiös uppfattning

Migrationsdomstolen bedömer inledningsvis att de skriftliga handlingar som har lämnats in i form av intyg, fotografier, ljudinspelningar m.m. ger ett visst stöd för familjernas talan. Dessa är dock inte självständigt tillräckliga för att göra sannolikt att de döpta familjemedlemmarna har konverterat av en genuin personlig religiös övertygelse (jfr Migrationsöverdomstolens avgörande MIG 2011:29). Handlingarna ska däremot beaktas vid en sammantagen bedömning, varvid en bedömning även måste göras av om familjemedlemmarnas uppgifter om deras konversioner är tillförlitliga. Det är de som ska göra sannolikt att deras konversioner är äkta, dvs. att dessa ger uttryck för en genuin och personlig religiös övertygelse.

Det ska i sammanhanget konstateras att såvitt framgår av familjernas uppgifter har intresset för att konvertera uppkommit först i Sverige, och detta är således inte ett uttryck för eller fortsättningen på en övertygelse som de har haft i hemlandet, varför tillförlitligheten i deras uppgifter särskilt ska beaktas vid skyddsbedömningen (jfr Migrationsöverdomstolens avgörande MIG 2011:29). Migrationsdomstolen beaktar vidare det förhållande att uppgift om familjemedlemmarnas konversioner har lämnats först efter det att Migrationsverket har fattat ett avlägsnandebeslut avseende familjerna. Det har inte lämnats någon godtagbar förklaring till varför uppgift om detta inte tidigare har lämnats till Migrationsverket, när familjernas kontakt med kristendomen inleddes redan 2017.

E

När det kommer till familjemedlemmarnas muntliga uppgifter avseende sin personliga religiösa uppfattning kan det såvitt gäller E konstateras att han på ett detaljerat, personligt och reflekterande sätt har kunnat redogöra för sin väg till sin nuvarande trosuppfattning. Han har kunnat beskriva sin avsaknad av tro i hemlandet, vad det var för något som lockade inom kristendomen på ett personligt plan och i vilka situationer i vardagen som han upplever sin religion som närvarande. E har vidare kunnat beskriva vad han ser som viktigt inom det kristna budskapet, vad han vill utvecklas inom och om hans intresse för missionering på ett åldersadekvat sätt. Migrationsdomstolen beaktar särskilt att han på ett självupplevt sätt har kunnat beskriva hur han hanterar situationen när han tvivlat på sin trosuppfattning och hur han kopplar den situationen till de kunskaper han har införskaffat om kristendomen. Eftersom han kom till Sverige som mycket ung och har vistats samt haft aktiviteter inom sin församling under många och formativa år framstår det vidare inte som osannolikt att han inom ramen för den pågående asylprocessen har konverterat på det anförda sättet.

Vid dessa förhållanden bedömer migrationsdomstolen att E gjort sannolikt att hans konversion till kristendomen är grundad på en genuin religiös uppfattning. Det är vidare ostridigt i målet att personer som har konverterat till kristendomen riskerar skyddsgrundande behandling i hela Afghanistan. Eftersom hotbilden bl.a. emanerar från staten är det inte möjligt att hänvisa till myndighetskydd i detta sammanhang.

Det anförda innebär att E befinner sig utanför sitt hemland därför att han känner en välgrundad fruktan för förföljelse på grund av religiös uppfattning, samt att han inte kan begagna sig av landets skydd. Mot denna bakgrund och då det av utredningen inte har framgått något som kan utgöra en grund för uteslutning är han flykting.

Övriga familjemedlemmar

Migrationsdomstolen anser emellertid inte att övriga familjemedlemmar genom sina muntliga uppgifter har förmått göra sannolikt att de har konverterat till kristendomen av en genuin religiös uppfattning. Domstolen ifrågasätter inte att de uppskattar sin församling och den gemenskap de har funnit genom den. Rätten beaktar dock särskilt att familjemedlemmarna genomgående har lämnat allmänt hållna uppgifter om sina personliga reflektioner kopplade till religion och inte har kunnat uttrycka dessa reflektioner på annat sätt än genom vaga och stereotypiska omdömen om kristendomen och islam. Domstolen anser vidare att det förhållande att ingen av de vuxna klagande tidigare har haft ett intresse för religion i sitt hemland talar emot att de har konverterat av en genuin religiös uppfattning, eftersom de inte har kunnat lämna någon övertygande förklaring till varför ett kraftigt religiöst intresse har väckts under deras tid i Sverige. Det är mot denna bakgrund inte sannolikt att övriga familjemedlemmar avser att leva som kristna vid ett återvändande till Afghanistan, varför de inte är skyddsbehövande på grund av det. Med beaktande av vad som har framgått om den begränsade räckvidden av familjemedlemmarnas *sur place*-

verksamhet anser inte heller migrationsdomstolen att de gjort sannolikt att de i Afghanistan, på grund av den nämnda verksamheten, riskerar att tillskrivas en uppfattning som kristna konvertiter. De är därmed inte skyddsbehövande på grund av det. Inte heller säkerhetsläget i Baghlan, Afghanistan eller resvägen till de övriga familjemedlemmarnas hemort är självständigt skyddsgrundande.

Familjens enhet

Emellertid har migrationsdomstolen ovan gjort bedömningen att E är flykting på grund av sin religiösa uppfattning. Såvitt framgår av utredningen har han hela sitt liv levt inte bara tillsammans med sin far och mor och närmsta syskon, utan även i samma hushåll som sin fars andra fru och deras barn. Annat har inte framgått än att de även fortsatt leva inom ramen för samma familjekonstellation även under tiden i Sverige, eller att barnen i familjerna betraktar varandra på något annat sätt än som syskon. De har vidare levt i en mycket nära relation till varandra och det har inte framgått att någon av de vuxna familjemedlemmarna har bildat egna familjer. Utredningen visar därmed inte annat än att samtliga familjemedlemmar tillhör samma hushåll på så sätt att de måste anses tillhöra samma familj (jfr MIG 2013:16).

Visserligen väcker det förhållande att det är fråga om ett mellan de vuxna föräldrarna polygamiskt äktenskap vissa betänkligheter (jfr MIG 2016:26). Det är vidare ännu oklart inom ramen för rättstillämpningen huruvida derivativ flyktingstatus erkänns i förhållande till makar i polygama förhållanden (se SOU 2020:2 s. 127 ff.). En tillämpning som innebar att den ena maken i ett fall som detta skulle uteslutas skulle dock innebära att endera maka skulle behöva väljas, vilket i praktiken torde vara omöjligt och som i vart fall skulle strida mot barnens bästa (jfr MIG 2018:20, se även hänvisningar i MIG 2020:24). Det kan vidare konstateras att UNHCR anser att makar inom ramen för polygamiska äktenskap ska kunna omfattas av

derivativ flyktingstatus (Procedural Standards for Refugee Status Determination Under UNHCR's Mandate, Unit 5.2.3). Mot bakgrund av dessa överväganden anser migrationsdomstolen att det i detta sammanhang finns skäl att betrakta samtliga familjemedlemmar som medlemmar av samma familj. Mot bakgrund av principen om familjens enhet bedömer därför migrationsdomstolen att samtliga familjemedlemmar är att betrakta som flyktingar. Det har inte framkommit några uteslutande grunder.

Migrationsdomstolen bifaller därför överklagandet på så sätt att Migrationsverkets beslut i fråga om utvisning upphävs och samtliga klagande beviljas flyktingstatusförklaring, permanent uppehållstillstånd samt resedokument.

Vid denna utgång saknas det skäl att ta ställning till yrkandet om återförvisning.

Ersättning för inställelse till muntlig förhandling

Familjemedlemmarna beviljas ersättning för sin inställelse vid de muntliga förhandlingarna i målen på följande sätt. För resa med egen bil beviljas ersättning med 900 kr i mål UM 3880-18 (50 mil x 18 kr per mil) och 1 350 kr i mål UM 3924-18 (75 mil x 18 kr per mil). Yrkandet om ersättning för traktamente kan enligt 15 § förvaltningsprocesslagen (1971:291) jämförd med 4 och 7 § förordningen (1982:805) om ersättning av allmänna medel till vittnen, m.m. endast lagligen medges med 60 kr per person. Det innebär att de klagande beviljas ersättning för traktamente med 180 kr (3 x 60 kr) i respektive mål. I övrigt ska ersättning beviljas med begärt belopp.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga 2 (FR-04)

Pia Espeland Nyhlén
Rådman

I avgörandet har även nämndemännen Annika M Gustafsson, Gustav Magnusson och Britt-Marie Nordin deltagit.

Föredragande i målet har varit Johan Törvik.